

## Africa Cup of Nations – igen

Det er simpelthen væltet ind med gode idéer til emner, og jeg tager dem op hen ad vejen. Problemet er, at mange henvendelser er hægtet op på en bestemt situation i en bestemt kamp, og hvis jeg ikke lige har set den (godt nok ser jeg meget, men jeg når som alle andre ikke hele urskiven rundt), skal jeg ud og lede på det store stygge internet. Og her vil det være en meget stor hjælp, hvis man kan hægte et cirka-minuttal på. 90 minutters gennemsyn pr. fodboldkamp kræver nok, at man som katten har ni liv – plus det liv, som man meget gerne skulle kunne leve ved siden af. Som butleren i den traditionelle nytårsunderholdning siger 'I will do my very best'. Men nogle gange er det bare svært – eller umuligt at grave den pågældende situation frem.

Men nu er det blevet tid til Africa Cup of Nations – det borger altid for underholdningen og kaster også hver gang nogle kontroversielle situationer af sig. Det er nogle specielle spillestile, der mødes, og nu skal man passe på, hvad man skriver i disse krænkelssparate tider, men jeg husker i hvert fald én fremtrædende TV-ekspert (som stadig er i omløb) slippe godt fra at bruge ordet 'afrikanertackling' for henved 25 år siden. Den kostede en helt korrekt udvisning, men i det hele taget er det karakteristisk, at lige så teknisk brillante spillerne på kontinentet kan være, lige så hovedløse eller bare uovervejede kan de være i deres forsøg på at erobre bolden, og så foregår det med voldsom kraft, begge ben, knopper og hele den tyrkiske musik.

Jeg får desværre ikke altid fulgt lige meget med i de indledende runder, men når vi kommer derhen, hvor det begynder at gøre ondt, er jeg foran TV eller pc, hvis jeg ellers kan fange de pågældende kampe (og kalenderen tillader det) For det er fremragende underholdning, også fra et dommermæssigt synspunkt, selv om det fodboldmæssigt måske ind imellem ikke ligefrem er til skønhedspræmie. Men intensiteten kan ingen i hvert fald klage over.

Kampen i det indledende gruppespil mellem Tunesien og Mali blev speciel. Jeg tror aldrig, at jeg har modtaget så mange mails med ønske om en klumme specifikt omkring en enkelt kamp. De fleste vil uden tvivl kende forhistorien, men vi tager den lige for at få samlet de sidste op. Dommeren fra Zambia fløjter af efter 85 minutter, indser sin fejl og så kører vi videre ved at lade bolden falde (i øvrigt en mildest talt utraditionel udførelse – et underhåndskast over 20 meter ind til målmanden). Dernæst fløjter han af efter 89:45. Der er bare det problem, at der har været ni indskiftninger, to straffespark, et rødt kort (pivende forkert efter min mening, men fastholdt efter et VAR-check) og så lige en drikkepause. Der blev spillet i 34 graders varme – i skyggen vel at mærke.

Punkt ét er, at man selvfølgelig aldrig nogensinde må fløjte af, før de 90 minutter er nået. Punkt to er, at med alle de afbrydelser burde der ligge og lure en tillægstid i omegnen af fem-seks minutter. Der er selvfølgelig vilde protester fra Tunesien (eftersom Mali fører 1-0), og der er også en fjerdedommer, som må blive særdeles fysisk over for officials, som går i kødet på ham. Heller ikke kønt – nogen af delene.

Efterspil nummer ét er, at arrangørerne beslutter, at de sidste tre minutter skal spilles (hvor de så ellers får det tal fra). På det tidspunkt er spillerne forlængst i omklædningsrummer og sikkert også i bad. Det lykkes at få Mali på banen – men Tunesien, som ellers var dem, der stod til at få fordel af det, nægter.

Efterspil nummer to er, at arrangørerne efterfølgende beslutter, at resultatet står ved magt, selv om der beviseligt er foregået ikke lovmedholdelige ting. Jeg vil normalt ikke kloge mig på disciplinære afgørelser. Men Tunesien har nok selv spillet sig selv af banen ved ikke at ville genoptage kampen.

Resultatet er selvfølgelig totalt kaos, og så kommer der gang i pressens spekulationer. Lad mig starte med at slå fast, at dette ikke er nogen tilfældig dommer. Mig bekendt fungerede han også ved VM i Rusland. Andre har gravet historier frem om, at han i 2018 var kortvarigt suependeret under anklage for korruption i forbindelse med en kamp i den afrikanske Champions League (og frikendt).

Forklaringen fra arrangørerne er, at dommeren var ramt af hedeslag og derfor mistede fokus og koncentration. Han blev endda indlagt kortvarigt efter kampen. Hedeslag er en lumsk ting, som man ikke nødvendigvis selv opdager, før det er for sent - men det er klart, at dehydrering gør ting og sager ved hjernefunktion og dømmekraft. Nu er det i vores klima ikke hedeslag, der står forrest på listen, men det er stadig en reminder til alle - og også dommere - få nu drukket nok vand undervejs, især hvis temperaturerne begynder at blive kritiske. Her opererede vi med 34 grader - UEFA's guidelines omkring drikkepauser taler om 32 grader - men det er egentlig ligegyldigt. Følg mavefornemmelsen og tag ingen chancer. I den danske lovbog har vi skrevet ind, at man normalt skal over 25 grader, før det giver mening at tale om drikkepauser. Der havde været en tendens i breddekampe til, at når solen skinnede, så skulle der være drikkepauser, selv under 20 grader. Men brug nu den sunde fornuft.

Der er lang vej hjem endnu i Afrika, og der kan sagtens nå at ske andre spændende ting. Denne var én af de mere bizarre - og måske ikke mindst den disciplinære afgørelse efterfølgende.

Der er akkurat plads til at svare på et - eller rettere to - spørgsmål fra en læser omkring tilbagelægninger til målmanden. Vi har aldrig fundet en fornuftig betegnelse på dansk (det har man heller ikke på engelsk), for dybest set behøver det jo ikke være en tilbagelægning. Bolde kan lige så vel spilles fremad eller til siden - det afgørende er, at det er et forsætligt spil til målmanden med foden.

Det første spørgsmål går på den situation, hvor bolden er spillet forsætligt til målmanden med foden, og hvor målmanden forsøger at sparke bolden væk, men gør det så jammerligt, at den ryger lige op i luften. Nu kommer der en modspiller, som meget gerne vil have fat i den bold og presser målmanden. Målmanden ser ikke andre muligheder end at gribe den bold. Er det OK? Ja, det er det faktisk efter en speciel tilføjelse forrige år, for målmanden har jo vist sin gode vilje ved at forsøge at sparke bolden væk. At han så ikke er god til det, er en anden historie. Så han slipper gratis fra dette, selv om det teknisk set ville være gentagelsesspil og indirekte frispark.

Spørgsmål nummer to handler om den efterhånden klassiske situation, som gav os en del bøvl og ballade tilbage i 2020, hvor IFAB ændrede kurs et par gange, og hvor vi bandede stygt, men lavmælt. Nu er det hele landet dér, hvor vi gerne ville have haft det fra starten, så alt er godt. En forsvarer vil gerne vinde noget tid, så han lobber bolden op til eget hoved og sender den tilbage til målmanden. Det er ikke i sig selv et ulovligt tilbagespil, jævnfør ovenfor, men det er til gengæld et forsøg på at omgå reglerne - og så taler vi usportslig opførsel, hvilket vil sige indirekte frispark og en advarsel.

Der er ingen grænser for den tid, som vi har brugt på spørgsmålet ovenfor med diverse korrespondancer med IFAB, men vi mener, at vi trods alt er landet på et sted, som både overholder fodboldloven og 'what football expects'.

Vi går et mildest talt hektisk forår i møde. Der bliver tryk på kedlerne, men nyd det nu, og husk at dagene bliver længere og længere. Her i domicilet kan vi i hvert fald registrere det, og vi nyder det, hvilket de mere eller mindre små fugle i haven også gør. Dette skrives i en fryg<sup>1</sup>/<sub>2</sub>telig masse larm og kvidder.